
Op 9 oktober 1942 stelde Sevenster vast ‘dat aan de ellende van den geweldigen oorlog nog geen einde gekomen is’. Besloten werd ‘dat dit jaar vanwege de bijzondere tijdsomstandigheden geen nieuwe beurzen zullen worden toegekend’.²¹ In 1943 werd de arbeid van het fonds tijdelijk gestaakt. Van de ervaringen van de bursalen in oorlogstijd trokken vooral die van J. Dansen de aandacht:

Deze laatste heeft onder zeer moeilijke omstandigheden belangrijke evangelisatie-arbeid verricht onder in Duitschland te werk gestelde arbeiders. Na geruime tijd in concentratiekampen, o.a. Bergen-Belsen te hebben doorgebracht, is de heer Dansen tot onze vreugde in juni 1945 behouden in het vaderland teruggekeerd.²²

Aan Dansen werd een stipendium toegekend voor een studiemester aan de universiteit van het Zwitserse Bazel, waar o.a. Karl Barth hoogleraar was. Dansen zou in 1947 predikant in algemene dienst worden, in de mijnstreek in Limburg.²³ Over bursaal G. Harmse werd opgemerkt dat deze uit de Rooms-katholieke Kerk was overgekomen naar de Nederlandse Hervormde Kerk, maar inmiddels ‘terug gekeerd in de schoot der moederkerk’. ‘De aan hem toegekende gratificatie behoefde derhalve niet uitgekeerd te worden.’

Het bestuur hervatte zijn routine. Eén keer per jaar werd in Leiden vergaderd, ‘om de belangen van het fonds te bespreken en de beurzen en gratificaties toe te kennen’. ‘Hetgeen zich tusschentijds voordoet, wordt gewoonlijk bij rondschrijven afgedaan’.²⁴ De prestaties van de bursalen in de jaren na de bevrijding lagen tussen ‘voortreffelijk en voldoende’. In een enkel geval waarin de prestaties ‘bepaald onvoldoende’ waren werd de beurs stopgezet. De betrokken student vertrok uit Leiden en zette zijn studie in Utrecht voort.²⁵ In 1949 werd de algemene afspraak gemaakt dat de beurzen aan de studenten zouden worden uitgekeerd tot en met hun voorbereidend kerkelijk examen.

Na de oorlog bestond het bestuur uit jhr. Frederik van der Meer van Kuffeler (voorzitter), Jhr. mr. N.J. Westpalm van Hoorn, E.H.J. Cunaeus jr. en W.A. van Griethuysen. Westpalm van Hoorn, die reserve-officier van de cavalerie was, zou de komende jaren waarschijnlijk slechts op afstand betrokken kunnen zijn, aangezien hij als officier naar Nederlands Indië zou vertrekken. Daarvoor maakte hij de jaarvergadering van 1946 nog mee, ‘waar hij na afloop de toenmalige secretaris prof. Sevenster in een kleine pantserwagen als militair naar het kerkhof escorteerde, waar deze een begrafenisdienst moest leiden’.²⁶

²¹ Idem, 9 oktober 1942.

²² Verslag 1943-1945, in: AFH.

²³ *Van Alphen's nieuw kerkelijk handboek* 1954, 263.

²⁴ G. Sevenster aan N.J. Westpalm van Hoorn, Leiden 24 augustus 1945, in: AFH.

²⁵ Verslag 1948, in: AFH.

²⁶ Terugblik in: notulen bestuursvergadering Leiden 31 januari 1986, in: AFH.